

disse invalide Forslag, som vi har faaet fra Regeringens Haand, ikke gaar til Landstinget som sønderskaarne Torsoer, men som Invalider, det i hvert Tilfælde er muligt at bibringe en delvis Forlighed. Det er det konservative Mindretals Fortjeneste, men det er jo ikke det officielle Partis Fortjeneste, saa det synes mig, at eet i hvert Fald vilde det være rimeligt at opnaa og berettiget at kræve fra konservativ Side, og det er, inden Samlingen sluttes, inden vi skilles, en klar og tydelig Tilkendegivelse fra den højtærede Regerings Side af, hvorledes den tænker sig dette Samarbejde, dette borgerlige Samarbejde, som det hedder, fortsat i Fremtiden. Et borgerligt, klart Ord fra Regeringen herom vilde gøre godt i vide konservative Kredse, og jeg tror ogsaa i Venstrekredse, ja, i hele den danske Befolkning.

P. Munch: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) synes at mene, at Udtalelser, fremsatte i en Forhandling med det radikale Venstre, er af en mere bindende Karakter end Udtalelser, der fremsættes offentligt af Statsministeren og af Formanden for Statsministerens Parti. Jeg anser de paagældende Udtalelser for at være lige bindende. At de senere Udtalelser af 8. April forflygtigede dette, pegede jeg for min Del paa den Dag og gjorde det stærkt nok. (Afbrydelse). Ja, det er der ikke Skygge af Tvivl om, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti har selv oplæst de Udtalelser, hvori jeg gjorde det. Derimod havde det konservative Folkeparti den Dag Brug for at slaa sig til Ro med Udtalelser af en usikker og uklar Beskaffenhed fra Ministerens Side. Naar den ærede Ordfører taler om, hvad vi kan være tilfreds med med Hensyn til en Statsministers Holdning, maa jeg have Lov til at sige til ham, at vi har ikke ytret nogen som helst Tilfredshed over den nuværende Statsministers Holdning ved Behandlingen af disse Spørgsmaal og vil heller ikke kunne gøre det.

Dernæst har jeg til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Stauning) at sige, at saadan som hans Ændringsforslag nu blev oplæst, dækker det ikke det, der maa være Hensigten med det, nemlig at de paagældende Love, naar de er vedtaget, skal underkastes en Afstemning, førend de træder i Kraft; ved Afstemningen maa man jo stemme om de bestemte Forslag. Vi agter ikke selv at stille et Forslag til Dagsorden derom, fordi vi anser det for en bedre Vej at stille virkelige Lovforslag, men hvis

det ærede Medlem stiller sit Forslag og former det saaledes, at det virkelig tager Sigte paa det, der skal ske efter hans Tanke, for saa vidt som han gaar ind paa Tanken om en Folkeafstemning, agter vi at stemme for det.

Pürschel: Det skal ikke lykkes det ærede Medlem (P. Munch) at forflygtige det, som er en Kendsgerning i denne Sag, ved at tale om forflygtigede Løfter. Et Løfte er jo dog et Løfte, og et Løfte fra en Statsminister har dog en særlig Karakter, og derfor forstaar jeg ikke, at man kan sidde roligt og høre paa, at der afgives Udtalelser, som er i Strid med dette Løfte. Det er det, der er sket; de ærede radikale Medlemmer kan sprælle, saa meget de vil, saa er jo dog Kendsgerningen, at de sad stille og hørte paa dette.

Korsgaard: Mig forekommer det at have en vis politisk Interesse, at der fra det radikale Venstres Side er fremsat en Paastand, gaaende ud paa, at den højtærede Statsminister har givet et positivt Løfte om, at han under ingen Omstændigheder vilde gaa med til toldprotektionistiske Foranstaltninger. Hvem der nu om dette Forhold taler Sandhed, kan jeg for saa vidt ikke vide, idet der staar Ord imod Ord. (Afbrydelse: Nej). Man siger, at der staar ikke Ord imod Ord. Nu vel. Af Forhandlingerne i April Maaned fremgik det noksom, at det konservative Folkeparti i Statsministerens Udtalelser lagde dette, at han kunde tænke sig under givne Omstændigheder at gaa med til Toldprotektionisme, men saa maa jeg have Lov til at spørge, hvis begge Parters Udtalelse er Sandhed: Er det da politisk hæderligt fra de to Parters Side, som altsaa i givet Fald skulde have samme Mening, at overvære en saadan Forhandling ud fra den Betragtning: De Taaber — altsaa de Konservative — maa da kunne begribe, at hverken Ministeriet eller andre vil det, de vil. (Rode: De vidste det godt). Det ærede Medlem Hr. Rode siger, at vi vidste det godt. (Rode: De vilde blot have en Frist). Jeg maa have Lov til at spørge: Vilde det være politisk hæderligt overfor de Konservative paa et saadant Grundlag at tage en Frist? Jeg spørger altsaa: Vilde det være politisk hæderligt fra de to Parters Side? Jeg tør ikke give Svaret, men jeg tør paastaa, at moralsk hæderligt er det ikke.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Holstein bad før Ministeriet om at sige et